

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 944/2023
07.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3837/22 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3837/22 од 23.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3837/22 од 23.11.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 247/20 од 24.03.2022. године у ставу првом, другом и четвртм изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев и обавезује тужена да исплати тужили на име разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године укупан износ од 109.724,13 динара и то за:

- април 2017. године износ од 604,20 динара,
- мај 2017. године износ од 4.061,16 динара,
- јун 2017. године износ од 2.908,84 динара,
- јул 2017. године износ од 1.756,52 динара,
- август 2017. године износ од 4.075,82 динара,
- септембар 2017. године износ од 1.762,86 динара
- октобар 2017. године износ од 2.919,34 динара,
- новембар 2017. године износ од 2.919,34 динара,
- децембар 2017. године износ од 1.762,86 динара,
- јануар 2018. године износ од 6.735,86 динара,
- фебруар 2018. године износ од 2.919,34 динара,
- март 2018. године износ од 5.463,60 динара,
- април 2018. године износ од 4.191,47 динара,
- мај 2018. године износ од 6.735,72 динара,

- јун 2018. године износ од 4.191,47 динара,
- јул 2018. године износ од 5.463,60 динара,
- август 2018. године износ од 6.759,96 динара,
- септембар 2018. године износ од 2.929,85 динара,
- октобар 2018. године износ од 6.759,96 динара,
- новембар 2018. године износ од 5.483,26 динара,
- децембар 2018. године износ од 4.206,55 динара,
- јануар 2019. године износ од 9.033,60 динара,
- фебруар 2019. године износ од 1.003,53 динара
- март 2019. године износ од 1.417,67 динара,
- април 2019. године износ од 1.831,79 динара,
- мај 2019. године износ од 2.245,93 динара,
- јун 2019. године износ од 1.003,53 динара
- јул 2019. године износ од 2.245,93 динара,
- август 2019. године износ од 1.831,79 динара,
- септембар 2019. године износ од 1.417,66 динара,
- октобар 2019. године износ од 835,34 динара,

као и да јој на име неисплаћеног додатка на зараду према закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године, за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године, исплати укупан износ од 50.104,43 динара и то за:

- април 2017. године износ од 272,65 динара,
- мај 2017. године износ од 1.832,65 динара,
- јун 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- јул 2017. године износ од 792,65 динара,
- август 2017. године износ од 1.832,65 динара,
- септембар 2017. године износ од 792,65 динара
- октобар 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- новембар 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- децембар 2017. године износ од 792,65 динара,
- јануар 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- фебруар 2018. године износ од 1.312,65 динара,
- март 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- април 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- мај 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- јун 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- јул 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- август 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- септембар 2018. године износ од 1.312,65 динара,
- октобар 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- новембар 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- децембар 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- јануар 2019. године износ од 4.047,30 динара,
- фебруар 2019. године износ од 501,76 динара
- март 2019. године износ од 708,82 динара,
- април 2019. године износ од 915,89 динара,
- мај 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- јун 2019. године износ од 501,76 динара

- јул 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- август 2019. године износ од 915,89 динара,
- септембар 2019. године износ од 708,82 динара,
- октобар 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- за новембар 2019. године износ од 417,66 динара,

све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде,

а **ОДБИЈА** захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да накнади тужиљи трошкове целог поступка у укупном износу од 52.900,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за састав одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 247/20 од 24.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне зараде и исплаћене зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 109.724,13 динара и то појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, све ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године исплати укупан износ од 50.104,43 динара, и то појединачно опредељење месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате, све ближе опредељено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужба тужиље ради исплате накнаде штете због неисплаћених трошкова превоза за долазак и одлазак са рада повучена. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 37.500,00 динара.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 3837/22 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П1 247/20 од 24.03.2022. године у ставу првом и другом изреке, као и одлуку о трошковима поступка садржану у ставу четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. ЗПП, Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. тог закона одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. ЗПП и оценио да је ревизија тужиле основана.

У поступку доношења побијане другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код тужене на радном месту Тужилци је решењем тужене од 23.10.2001. године одређен коефицијент за исплату зараде од 7,50, а решењем од 26.03.2019. године утврђени коефицијент у висини од 8 увећан је на 8,53. На основу налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке, утврђени су појединачни износи за спорни период у две варијанте. Према првој варијанти, утврђена је висина разлике између минималне и основне зараде која је тужилци исплаћена без увећања по Закључку Владе Републике Србије у утуженом периоду у износу од 109.724,13 динара и док висина разлике на име тзв. „косовског додатка“ обрачунатог на зараду у висини минималне зараде у износу од 50.104,43 динара, према којој варијанти је тужбени захтев прецизиран. По другој варијанти, нема разлике у заради коју тужилца потражује, јер је зарада коју је тужилца примала са тзв. „косовским додатком“ већа од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев тужилце сматрајући да је исплаћена зарада тужилци правилно обрачуната уз увећање од 50% месечно, јер је са тзв. „косовским додатком“ реализована у већем износу од минималне зараде. Стога по налажењу нижестепених судова тужилца неосновано потражује утужену разлику.

Врховни суд је не прихвата овакво становиште нижестепених судова, јер је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужилца на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне управе („Службени гласник РС“ бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога тужилци у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака тужилци је у спорном периоду

обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилца има право на исплату плате у висини минималне зараде и увећања од 50% обрачуног на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужилци са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Из ових разлога тужилца има право на утужену разлику плате, па су нижестепене пресуде преиначене и тужбени захтев тужилце усвојен.

Како су преиначене нижестепене пресуде и усвојен тужбени захтев поводом ревизије тужилце, то су преиначене нижестепене пресуде и у погледу одлуке о трошковима, тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилца је успела у поступку по ревизији, па јој на основу чланова 153. став 1, 154. и 163. став 2. Закона о парничном поступку, припадају потребни трошкови целог поступка према оствареном успеху у спору у укупном износу од 52.900,00 динара. Висина трошкова је одмерена на име тражених и опредељених трошкова за састав тужбе у износу од 9.000,00 динара, састав жалбе и ревизије у износу од по 18.000,00 динара, према важећој АТ, трошкова вештачења у износу од 6.000,00 динара, као и на име судске таксе за тужбу у износу од 1.900,00 динара према ТТ. Тужилци нису признати трошкови на име заступања на рочиштима и састава поднесака за које радње трошкови нису опредељени у погледу њихове врсте односно броја, као и на име судских такси (осим таксе на тужбу) будући да захтев тужилце за накнаду ових трошкова такође није опредељен.

Туженој не припадају трошкови одговора на ревизију из разлога што се не ради о трошку који је потребан за вођење парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 165. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио о трошковима поступка као у ставовима трећем и четвртом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић